

INIMRESSURSI ARENDAMISE RAKENDUSKAVA SEIREKOMISJONI KOOSOLEKU PROTOKOLL

Tartu

16.06.2008. a nr 1.1-9.H.1/101

Algus kell 11.00, lõpp kell 14.28

Juhataja: Madis Lepajõe

Protokollija: Meelis Aunap

Võtsid osa: Agu Laius, Aino Kiis, Andrei Katsuba, Andres Koppel, Anne Pöitel, Annemari Päll, Birgit Lao, Indrek Reimand, Janno Järve, Kairi Jõesalu, Kaja Toomsalu, Katri Raik, Katrin Höövelson, Katrin Ostrat, Kristi Suur, Külli Kraner, Külli Urvik, Madis Lepajõe, Marek Sammul, Margit Auväärt, Margus Haidak, Mari Lahtmets, Meelis Aunap, Miia Mänd, Samu Tuominen, Siim Raie, Sven Pääsukene, Tea Danilov, Urmo Merila, Ülle Näär, Ülle Tillmann (31 osavõtjat, sh 14 seirekomisjoni liiget või asendusliiget)

Puudusid: Ain Kabal, Rait Persidski, Sirje Tamkõrv, Tiina Pedak, Toivo Tõnson, Tõnis Lukas, Urmas Aava

PÄEVAKORD:

1. Avasõnad ja kohalolijate tutvustusring.
2. Inimressursi arendamise rakenduskava 2007. aasta seirearuande kinnitamine. Ülevaade hindamiste läbiviimisest.
3. Meetmete rakendamise ajakava. Ülevaade riskide maandamisest.
4. Kommunikatsioonitegevused.
5. Arutelu rakenduskava prioriteetsete suundade seirekomisjonide rollist ja töökorrast.
6. Muud küsimused.

1. Avasõnad ja kohalolijate tutvustusring – Madis Lepajõe, Haridus- ja Teadusministeerium.

Et seirekomisjoni koosseisus on toimunud mõningaid muudatusi, tehti lühike tutvustusring, kus iga koosolekul osaleja ütles oma nime ja asutuse.

2. Inimressursi arendamise rakenduskava 2007. aasta seirearuande kinnitamine. Ülevaade hindamiste läbiviimisest.

Kuna teise päevakorrapunkti all oli ette nähtud seirearuande kinnitamine ja selleks peab olema esindatud vähemalt 2/3 seirekomisjoni liikmetest (14 liiget) ning hetkel ei olnud piisaval arvil seirekomisjoni liikmeid kohal (13), siis nihkus see punkt edasi, kuni kvoorum kokku saadi. Sellest tulenevalt tõsteti esialgne päevakorrapunkt 3 – **Meetmete rakendamise ajakava ning ülevaade riskide maandamisest** - ettepoole, punktiks 2.

2.1. Prioriteetsed suunad 1 ja 2: Elukestev õpe ning Teadus- ja arendustegevuse inimressursi arendamine – Ülle Tillmann, Haridus- ja Teadusministeerium.

Annemari Päll: Kas „Möbililitase“ programmi kinnitamise ajaks on juuni või juuli? Paluks täpsustada.
Madis Lepajõe: Pigem juuli. Kui varem allkirja saab, pole midagi halvasti.

Marek Sannul: Kuidas hinnata seda, et osa programme käivitatakse alles 2009. aastal? Kas selle üle peaks muret tundma?

Ülle Tillmann: Teema puudutab keskkonnahariduse arendamise programmi ja see oligi kavas käivitada 2009. aastal. Eelnevalt tegeletakse keskkonnahariduse vallas rohkem infrastruktuuri programmiga.

Madis Lepajõe: Julgen arvata, et pole vaja väga muret tunda, ehkki ka ajakirjanduses aeg-ajalt arvatakse, et programmide rakendamisega on hiljaks jäädud. Kuna inimeste hulk on väga piiratud (nii rakendajate, ettevalmistajate kui ka kasusaajate hulgas), siis rõhuv enamuse töötab alles eelmise perioodi asjadega, mis kestavad mõnel juhul käesoleva aasta lõpuni. Järk-järgult suudetakse rohkem pühenduda uue perioodi programmidele, kuivõrd eelmise perioodi tegevusi jääb vähemaks. Praegu pole lihtsalt mõtet inimesi juurde võtta, et hiljem nende kolleegid nt lahti lasta või kusagile mujale saata.

Miia Mänd: Mõbililitase, EduKo ja DoRa'ga samas komplektis on ette nähtud ka avatud taotlusvoorud, mh ka ettevõtete ja kõrgkoolide koostöö. Oskate öelda, mida see sisaldab?

Ülle Tillmann: Täpselt ei oska öelda, kuid kindlasti saadetakse teile dokumendid tutvumiseks. Märksõnadeks on õppekavad, praktikad ettevõtetes.

Andres Koppel: Põhiline öeldigi juba ära.

Agu Laius: Kuidas tagada see, et tavainimene programmide kohta käiva informatsiooni kätte saaks ning et huvilised teaksid, kus, kuidas ja millised programmid üldse töös on. Kohati on infosüsteem küllaltki hästi välja töötatud, aga tean ka neid, mille programmide kohta pole kusagil mingit infot kajastatud.

Ülle Tillmann: Esimese allikana soovitan külastada kodulehekülge struktuurifondid.ee kus on kogu vajalik info, sh interaktiivselt lisatud kinnitatud programmid. Rakendajate poole võib ka otse pöörduda.

Indrek Reimand: Tegelikult oleme me enamiku meetmete ettevalmistamisel väga avatud, tuleks otsida kontakti ettevalmistavate tööühmadega, siis on võimalik saada ka kõiki materjale. Pea iga meetme jaoks on tööühm, kuhu on kõik seotud osapooled kaasatud. Hea meelega arvestame ka teiste arvamustega.

2.2. Prioriteetne suund 3: Pikk ja kvaliteetne tööelu – Kristi Suur, Sotsiaalministeerium.

Marek Sannul: Milliseid tegevusi sisaldab endas alkoholi liigtarvitamise varane avastamine?

Kristi Suur: Mis puudutab rahvatervise programmis alkoholisõltuvuse varajase ennetamise tegevusi, siis need on eelkõige perearstide teadlikkusele ja oskustele suunatud tegevused. Eesmärgiks on saada probleemidele jälile enne, kui inimene tööturult välja langeb.

Janno Järve: Küsimus pole ainult probleemide tuvastamises vaid ka nendele reageerimises. Et perearst oskaks patsiendile nõu anda.

Marek Sannul: Vastus oli ootuspärane. Tegevus ise on loomulikult sisukas, aga küsimus on pigem terminites. Alkoholi liigtarvitamise varane avastamine ei ole seesama, mis *alkoholismi* varane avastamine. Tuleks võib-olla vorm viia sisuga kooskõlla ja rääkida alkoholismi avastamisest ja ennetamisest.

2.3. Prioriteetne suund 4: Teadmised ja oskused uuendusmeelseks ettevõtluseks – Tea Danilov, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium.

Madis Lepajõe: Milleks kasutatakse ESF-i raha stardi- ja mikrolaenu käendusprogrammist?

Tea Danilov: ESF-i raha kantakse SA KredEx tagatiskapitaliks ning juhul, kui tekivad probleemid, siis makstakse välja.

Madis Lepajõe: Seda teemat võib muidugi igavesti arutada, aga olukord tundub olevat umbes samasugune, nagu üliõpilaste õppelaenude puhul, kus riik kannab kulud, kui üliõpilasel endal tekib tagasimaksmisega probleeme. Paljude arvates ei ole see väga mõistlik tee.

Tea Danilov: Õppelaenu ja ettevõtlusega alustamise laenu vahel on siiski väikesed erinevused. Ettevõtete puhul kontrollitakse projekte teravamalt, kui õppelaenu taotlejat.

Samu Tuominen: Kas juba avatud meetmetest on tehtud ka väljamakseid?

Tea Danilov: Väljamakseid on tehtud starditoetuse programmist ja teadlikkuse programmist.

2.4. Prioriteetne suund 5: Suurem haldusvõimekus – Urmo Merila, Riigikantselei.

Katrin Höövelson: Küsimus kolme programmi osas, mis pole veel avanenud – milline on nende indikatiivne ajakava?

Urmo Merila: Praegu on nende avanemine ette nähtud 2008. aasta lõpus. See on loogiline protsess, enne kinnitamist peab olema teatud eeltöö tehtud ja asjad siseriiklikult kokku lepitud.

2.5. Ülevaade kõrgetest riskidest ja nende maandamisest – Kairi Jõesalu, Rahandusministeerium.

Agu Laius: Prioriteetses suunas 4 on toodud esile personalirisk. Huvitaval kombel seda teistes suundades pole üldse mainitud. Kas tõesti on rakendajate inimestega varustatus ja motivatsioonisüsteemid niivõrd erinevad?

Kairi Jõesalu: Personalirisk on toodud välja kõikides meetmetes. Vahe on selles, et hindamisel kõrgema numbriga saanud riskid ehk kõige kõrgemad riskid tõin ma siin välja, ülejäänud suundades ei mahtunud see järelikult kõrge riskina esimese nelja hulka. Välja on personalirisk toodud aga läbivalt kõigis suundades.

Indrek Reimand: Mul on kaks küsimust. Näeme, et meetmete rakendamine venib, samas on riskide analüüsi järgi kõik nagu korras. Miks nad siis venivad, kui oleme riskid suutnud ära maandada? Teiseks – kas keegi on tõstatanud selle, et riigieelarve eraldiste muutumine toob kaasa väga suure riski tõukefondide tegevuste struktuuri, sh toob võib-olla kaasa surve asendada tõukefondidega riigieelarvelisi kulutusi. Kuna meie järgmise aasta eelarve kogumaht ei tõuse aga tõukefondide osa tõuseb, siis riigieelarveline osa peab vähenema. Kas me oleme seda piisavalt teadvustanud, järsku on see kõige suurem risk?

Kairi Jõesalu: Vastuseks esimesele küsimusele: me teadvustame neid riske. Erinevate rakendusasutuste ja rakendusüksuste lõikes on riskide arv väga erinev olnud. Kui ühel asutusel on neid 90 ja teisel 15, siis see, kellel on neid rohkem, on mõelnud riskid palju põhjalikumalt läbi. Rahulolu pole vast siin õige sõna, me leiamegi oma tegevuse käigus riske juurde. Teisele küsimusele aitab vastata Mari.

Mari Lahtmets: Osaline ja kindlasti mitte rahuldav kommentaar küsimuse teise poole kohta, mis puudutab riigieelarve vahendite vähenemist. Kõigepealt rahaliste vahendite nappuse teadvustamise kohta – kui

struktuurivahendite ja üldse välisvahendite kasutamise, sh kaasrahastamise ülevaateinfot on Rahandusministeerium seni valitsusele edastanud kord kvartalis, siis alates aprillist tehakse seda kord kuus ja kabineti liikmed saavad välisvahendite ning nende kaasrahastamise infot tegelikult veelgi sagedamini. Mis puudutab EL struktuurivahendite kaasrahastamisega seotud riskide maandamist, siis aprillis-mais arutati kabineti nõupidamistel korduvalt soovitusi ja ettekirjutusi erinevatele ametkondadele, sh rakendusasutustele eelarvekulude defineerimiseks, et mitte öelda kärpimiseks. Samuti lepitigi kokku põhipunktid, mille kohaselt kõigepealt soovitati maksimaalselt ära kasutada välisvahendid ja sellega seoses mitte kärpida hädavajalikku minimaalset kaasfinantseerimist. Täiendavat riigieelarvest kaasfinantseerimist soovitati vähendada miinimumi või lausa nulli. Eeltoodu käib aga 2008. a. kohta, järgmiste aastate eelarve on alles koostamisel. See kõik pole ennetamiseks muidugi piisav. Kuid nagu teada, on 2009. a eelarve koostamise määruks seatud ministriumitele tähtjaks juuli lõpp, seega anti juba kaks nädalat pikendust võrreldes eelmise aastaga. Küll aga oleme teadvustanud, et kui augusti teises pooles avalikustatakse uuendatud majandusprognoos, siis pole välistatud, et sellest tulenevalt võib minna RESi muutmiseks, mis on ilmselt kõigile osapooltele teada. Samas oleks veel ebarealistlikum purjetada täispurjes miinusesse. Me hoiame praegu põidlaid, et edaspidi oleks seis majanduses parem ja laekumised riigieelarvesse suuremad. Kui tuua veidi optimistlikum näide, siis MKM-i kolleegid on teinud ettepanekuid majanduse elavdamiseks, näiteks kasutada mõnes meetmes seitsmeks aastaks kavandatud vahendid kolme-nelja aastaga, et anda ergutav süst ettevõtlusele majandusseisakust kiiremaks välja tulemiseks.

Samu Tuominen: Täna kõiki esinejaid väga huvitava ja sisuka info eest. Kommentaar praktika kohta dokumentide edastamisel seirekomisjonile: võib-olla oleks kasulik edastada ettekanded/materjalid seirekomisjonile varem, et seirekomisjoni liikmed saaksid pikemalt mõtiskleda käsitletavate teemade ning esitletava üle. Kas seda oleks edaspidi võimalik korraldada? See annaks parema ja sügavama arutelu baasi.

Madis Lepajõe: Püüdleme selle poole, et järgmise koosoleku materjalid, sh ettekanded, oleksid komisjoni liikmetele enne koosolekut kättesaadavad.

Marek Sammul: Kordan ka eelmisel koosolekul välja käidud ettepanekut, et riskide hindamise ja analüüsi materjalid võiksid olla seirekomisjonile jooksvalt täies mahus kättesaadavad.

Kairi Jõesalu: Jah, seda võib kindlasti teha, aga neid välja printida pole võimalik, kuna need materjalid on niivõrd mahukad. Võib-olla saata nt meili teel.

Madis Lepajõe: Ettepanek tundub mõistlik, seirekomisjoni liikmed võiksid olla selle materjaliga kogu mahus tuttavad, näiteks linkide kaudu struktuurifondide kodulehel. Siis saab igaüks sealt ise vaadata ja hinnata, mis on talle oluline.

3. Kommunikatsioonitegevused – Aino Kiis, Haridus- ja Teadusministeerium.

Päevakorrapunkt nihkus samuti esialgselt ettenähtust ettepoole, kuna endiselt oodati seirekomisjoni kvoorumi kokkutulemist.

Samu Tuominen: Tahtsin vaid öelda, et Eesti on teinud kommunikatsiooniplaaniga väga head tööd.

Aino Kiis: Aitäh! Usun, et me õpime pidevalt.

Madis Lepajõe: Sellist tunnustust on alati väga meeldiv kuulda.

Andres Koppel: Üks praktilist laadi küsimus – kuidas algatatakse kommunikatsiooniüritusi? Kes selle ettepaneku teeb?

Aino Kiis: Seda võib teha mõlemalt poolt. Näiteks Heli Aru korraldas hiljuti rakenduskõrgkoolidele teavituspäeva. Toetavad tegevused tulevad meie poolt. Selles osas olen kolleegidele väga tänulik, nii täiskasvanuhariduse, kutsehariduse kui üldhariduse kolleegid on käinud esinemas erinevatel üritustel, kuhu meid on kutsutud. Kergenduseks on ka see, et eelmisel aastal paljud sihtgrupid kutsusid esinejaid ise, nt KOV-de ühendused, Mittetulundusühingute Liit, samuti toimus üks seminar Äripäeva seminaridega koostöös. Nende korraldus, meie poolt teemad ja esinejad.

4. Inimressursi arendamise rakenduskava 2007. aasta seirearuande kinnitamine. Ülevaade hindamiste läbiviimisest (esialgne päevakorra punkt 2).

Kuna ühe Tallinnas viibiva seirekomisjoni liikmega õnnestus saada video teel otseühendus, sai seda punkti nüüd hääletada.

4.1. Sissejuhatus ja 2007. a seirearuande ning selle täienduste tutvustus – Birgit Lao, Haridus- ja Teadusministeerium.

Samu Tuomineni sõnavõtt: Oleme heitnud seirearuandele esmase pilgu ning soovitame tähelepanu pöörata järgmistele aspektidele. Vt. *protokolli lisa 1 Euroopa Komisjoni kirjalike kommentaaridega*.

Birgit Lao: Mis puudutab finantstabeli ülesehitust ja sekkumisvaldkondade tabelit seirearuandes, siis arutame antud teemat korraldusasutuse ja teiste juhtministeeriumitega, sest Eestis ei saa olla kahte või kolme erinevat seirearuande ülesehitust. Sooviksime niisiis saada kõigepealt juhtministeeriumite seisukohti. Ülejäänud punktide osas täiendame vastavalt seirearuannet. Horisontaalsete teemade kohta niipalju, et kuna need tuleb kirja panna projekte taotledes, programmi koostades või avatud taotlusvooru meetmeid paika pannes, siis on lähe selleks juba antud. Kuna tegemist on aga mõjudega, siis saame neid ametlikult hinnata alles vahehindamise käigus ja kindlasti ka lõpphindamise käigus. Samu tõi välja viite ESFi regulatsiooni artiklile 10. Mitmed horisontaalsed teemad on ka selles artiklis sees, seega teatud näitajate kohta (nagu sooline võrdõiguslikkus, ebasoodsas olukorras olevate rühmadega seotud tegevused jne) me anname aru siiski iga-aastaselt, kas prioriteetne suund sellesse panustab või mitte. See oleks ka vastuseks Agu Laiuse ühele kirjalikule kommentaarile. Kui seirekomisjon on sellega nõus, siis viime Komisjoni märkused sisse.

Madis Lepajõe: Meie tänast otsustamist need kommentaarid ei sega, kuna puudutavad pigem tehnilist poolt ja ülesehitust ning sisulist ja numbrilist informatsiooni ei muuda.

Birgit Lao: Jah, aga ettepanekud on oluline teatavaks võtta, sest käesoleva aasta tegevusi hakkame analüüsima just nende ettelõetud kriteeriumite valguses.

4.2. Prioriteetsed suunad 1 ja 2: Elukestev õpe ning Teadus- ja arendustegevuse inimressursi arendamine – Andrei Katsuba, Haridus- ja Teadusministeerium.

Marek Sammul: Mu küsimus on pigem märkus. Seirearuande tegevustes ja edukuse hindamise tabelites on välja toodud edukuse indikaatorid. Kindlasti palun igale indikaatorile juurde panna ühik, milles seda mõõdetakse, see annaks võimaluse hinnata indikaatorite realistslikkust. Nt hariduse poole peal, kus on kirjas kümned tuhanded üliõpilased vms, on väga suur vahe, kas me räägime igal aastal osalevatest, kogu programmeerimisperioodi jooksul osalevatest inimestest või mõtleme midagi muud. Või kui räägime nt doktorikohtadest, et eesmärk on kümme rahvusvahelist doktorikohta, siis kas see on kümme aasta jooksul, ühe aasta jooksul või on see kümme doktorikohta jooksvalt või hoopis iga-aastased uued kümme doktorit. Ühesõnaga – siin on väga palju tõlgendamise võimalusi ning see kehtib tegelikult kõigi programmide kohta. Nt valitsusasutuste töö tulemuslikkuse indikaatori eesmärk 45,1 ei ütle tavainimesele mitte midagi.

Madis Lepajõe: Väga õige märkus. Numbritest pole midagi kasu, kui pole selged ühikud.

4.3. Prioriteetne suund 3: Pikk ja kvaliteetne tööelu – Kristi Suur, Sotsiaalministeerium.

Agu Laius: Kuidas on võimalik Sotsiaalministeeriumis lahendada huvide ja rollide konflikt, kus ühe katuse all on nii rakendusasutus kui elluviijad ja need on omavahel mitmeplaaniliselt seotud?

Kristi Suur: Sotsiaalministeerium ei ole selles suhtes kaugeltki teistsuguses positsioonis võrreldes teiste ESFi rakendavate ministeeriumidega. See on tavapärane praktika, et asutused kannavad erinevaid rolle ning isikute tasandil ja organisatsiooni üksuste tasandil on tagatud selge kohustuste lahusus. Mingit vastuolu ega reaalselt probleemi ei ole. Rakendusasutuseks on meie puhul tööturu osakonna ESFi üksus, samuti finants- ja varahalduse osakonna struktuurivahendite talitus, osaliselt ka siseauditi osakond. Programmide elluvijateks on aga nt hoolekande osakond, rahvatervise osakond, tööelu arengu osakond ja tööpoliitika info ja analüüsi osakond.

Janno Järve: See pole Sotsiaalministeeriumi puhul sugugi erandlik, ka teistes ministeeriumides ja Riigikantseleis kasutatakse samasugust lähenemist.

4.4. Prioriteetne suund 4: Teadmised ja oskused uuendusmeelseks ettevõtluseks – Tea Danilov, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium.

Küsimusi ei esitatud.

4.5. Prioriteetne suund 5: Suurem haldusvõimekus – Urmo Merila, Riigikantselei.

Madis Lepajõe kommentaar: Personalivoolavus on Eesti avalikus sektoris ülimalt kõrge. Maailmas püütakse selle poole, et kaadri voolavus oleks 5% lähedal, meil on üle 14%. Eks sellel on kindlasti ka häid põhjuseid, kuid nt pikaajalise strateegiaga ettevõtte ei saa endale niisugust voolavust lubada. Väga halb, kui avalikus teenistuses on nii kõrge kaadri voolavus. Teisisõnu vahetub kogu kaader piltlikult 7 aastaga, normaalseks peetakse ca 20 aastaga. Meil on veel pikk tee käia.

4.6. Prioriteetsed suunad 6 ja 7: Horisontaalne tehniline abi ja Tehniline abi – Katrin Ostrat, Rahandusministeerium.

Küsimusi ei esitatud.

OTSUSTATI:

Kinnitada Inimressursi arendamise rakenduskava 2007. aasta seirearuanne.

Otsuse poolt hääletas 14 kohal olnud seirekomisjoni liiget ja asendusliiget. Otsuse vastu hääletanud ei olnud.

4.7. Korraldusasutuse ülevaade hindamiste korraldamisest – Kairi Jõesalu, Rahandusministeerium.

Samu Tuominen: Informatsiooniks – DG Employment on publitseerinud ja liikmesriikides juba ringleb juhis ESF hindamiste kvaliteedistandardi kohta, mis sisaldab Komisjoni soovituslikke juhtnööre hindamiste läbiviimiseks. See jõuab varsti ka ESFi tehnilise töögrupini.

Madis Lepajõe: Suur aitäh kommentaari eest ning Komisjonile selle juhendmaterjali ettevalmistamise eest.

5. Arutelu rakenduskavade prioriteetsete suundade seirekomisjonide töökorrast.

Madis Lepajõe: Seirekomisjoni liige Agu Laius on palunud lisada päevakorda punkt prioriteetse suuna seirekomisjoni töökorra kohta. Tema ettepaneku sisu ning Sotsiaalministeeriumi vastus on komisjoni liikmetele varem edasi saadetud. Küsimus tõusis seetõttu, et vaatamata seirekomisjoni liikme Agu Laiuse ettepanekule ei ole prioriteetse suuna Pikk ja kvaliteetne tööelu seirekomisjon siiani koos käinud ja on hääletanud elektrooniliselt. Peab muidugi märkima, et meie komisjon selles küsimuses mingit otsust teha ei saa, võime vaid anda soovitusi partneritele omavahel tihedamini suhelda ja üksteise ettepanekuid arvestada. Kuigi prioriteetse suuna seirekomisjoni moodustamine ja kooskäimine on vabatahtlik, siis näiteks HTMi juures tegutsevate prioriteetsete suundade 1 ja 2 seirekomisjon on käinud füüsiliselt koos vähemalt kolm või neli korda. Seega meie oleme läinud seda teed, et hoolimata elektroonilise hääletamise võimalusest oleme siiski vähemalt alguses otsustanud kokku tulla. Hiljem kavandame võib-olla rohkem kasutada elektroonilist kooskõlastamist ja koosolekute pidamist. Sotsiaalministeerium on vastanud, et komisjoni töökord on kinnitatud koos komisjoni moodustamisega ning et neil on plaanis 2008. a teises pooles komisjon füüsiliselt kokku kutsuda. Kas Agu Laius soovib midagi lisada ja Sotsiaalministeerium kommenteerida?

Agu Laius: Kui mind on mõne komisjoni liikmeks arvatud, siis mul on kombeks ka selle tööst osa võtta. Selles komisjonis ei ole see aga õnnestunud ning täna kuulen, et see on veel kõige paremini toimunud prioriteetne suund, kus on kõik avatud. Prioriteetse suuna seirekomisjoni liikmena ei tea ma sellest mitte midagi, pole saanud isegi e-kirja teel hääletada. Kui ma sain liikmeks nimetamise ajal selle komisjoni töökorra, siis seal oli sees, et toimub e-kirja teel hääletamine, kusjuures mittevastamine tähendab poolt olemist. Sellega ma nõus ei ole, arutasime seda ka sellesamas inimressursi arendamise seirekomisjoni esimesel koosolekul, kus tegime muudatuse, et siin nii ei ole, et e-kirjale vastuse mittesaamist tõlgendatakse poolt hääletamisena. Tookord sain vastuse, et seda arutatakse järgmisel prioriteetse suuna koosolekul, aga järgmine koosolek on jällegi e-koosolek, kus tuleb taas millegi poolt hääletada, millest mitte midagi aru ei saa. Sellise tööstiiliga ei saa ma nõustuda. Mulle vastati kirja teel, et kõik juhtkomisjonid töötavad samamoodi, täna kuulen aga, et mitte kõik juhtkomisjonid ei tööta sedasi, vaid ka käivad koos ja arutavad midagi. Ma ei tea, kus selle probleemi lahendus võiks olla, aga selliselt ei saa mina juhtkomisjoni töötada. Ma ei saa olla mingisugune „ühik“, kelle hääl on juba ette saadud.

Kristi Suur: Meil on ainult hea meel, kui juhtkomisjoni liikmed on aktiivsed. Küll aga ei saa nõustuda sellega, et liikmeid pole varasematest programmidest teavitatud. Tegelikult said juba enne juhtkomisjoni ametlikku moodustamist need materjalid tulevastele juhtkomisjoni liikmetele saadetud ja peale komisjoni kinnitamist seda enam. Küll aga peab ütleva, et kui me saatsime sügisel 2007 ametlikud kirjad komisjoni moodustamiseks, siis kahjuks mitte kõik liikmed polnud nii aktiivsed ning alles peale pooleaastast pidevat palumist saime juhtkomisjoni moodustatud. Teiste prioriteetsete suundade juhtkomisjonide koosolekuid ma ei oska kommenteerida, aga siin ongi see erinevus, et me oleme vastupidiselt planeerinud pigem hiljem oluliselt aktiivsemalt koosolekuid korraldada. Praegu, kus programmid on tulnud väga erinevatel aegadel, on saanud neid operatiivselt kirjalikult saata komisjonide liikmetele. Kui oleksime korraldanud koosoleku ja selle raames programme arutanud, oleks see nende programmide kinnitamisest ilmselt tähendanud mingit ajalist nihet. Seetõttu on otsustatud kirjaliku protseduuri kasuks.

Janno Järve: Me pole kindlasti palunud kinnitust millelegi, mida me pole välja saatnud. Kõigil on olnud võimalus arvamust avaldada. Küsimus on selles, et kes personaalselt eelistab kirjalikku või suulist arutelu. Meile tundub, et kui programmid on juba käivitunud, siis on ka nõ suulise arutelu materjale oluliselt rohkem, seepärast olemegi otsustanud pigem teha suuliseid kohtumisi hiljem. See ei tähenda aga seda, et kõikidelt, kellele on saadetud e-kiri, eeldatakse automaatselt, et nad on poolt. Kõigil on selgelt kommenteerimise võimalus olemas. Tehnilist korraldust ehk seda, kas mittevastamine on poolt või vastu olemise märk, plaanime arutada esimesel koosolekul.

Agu Laius: Mittevastamine on mittehääletamine, aga mitte poolt või vastu hääletamine.

Janno Järve: Selle üle arutlemise võimalus ongi siis.

Madis Lepajõe: Noppisin Kristi kommentaarist välja, et paljudel partneritel võttis pool aastat aega, enne kui nad andsid oma nõusoleku komisjonis osalemiseks või mitteosalemiseks. Annaksin omalt poolt soovitusi headele kolleegidele, et kui partnerid ikka ei ole huvitatud osalemisest, siis tuleks vahetada kas partnerit või partneril oma esindajat. Soovitame omavahel tihedamini suhelda ja võimalikult palju partnereid kaasata.

Agu Laius: Elektrooniliselt võib küll hääletada, aga kus toimub siis arutelu? Seda pole töökorras elektroonilise hääletamise puhul kusagil sätestatud, sätestatud on ainult hääletamine. Põhimõtteliselt ei olegi see võimalik – kui üks dokument läheb elektrooniliselt hääletamisele, siis igasugune arutelu on seal välistatud, saab ainult vastata kas ei või jaa etteantud tähtjaks. Tuleks arutelud ikka eelnevalt ära pidada, seejärel mingi kompromissdokument e-hääletusele panna, mitte nii, et tekib hulk küsimusi, mida küsida ega arutada ei saa. Kui aga vastamata jäätad, kuna oled rumal või ei saa aru, siis selgub, et oled poolt hääletanud.

Kristi Suur: Sellega ei saa nõus olla, kuna eeldatakse, et kui ei olda nõus, saadetakse kommentaarid ning kõikidele kommentaaridele on ka alati vastatud.

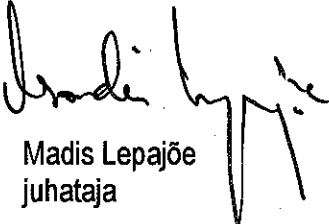
Janno Järve: Teeme nii, et arutame seda tehnilist protsessi oma esimesel koosolekul. Kuid me keela kindlasti kellelegi e-kirja saatmist sisuliste kommentaaridega.

Madis Lepajõe: Pakun välja, et me lõpetame selle arutelu ja soovitame sotsiaalsetel partneritel rohkem suhelda Sotsiaalministeeriumiga ja vastupidi. Need asjad peaks olema võimalik kahepoolset ära lahendada.

6. Muud küsimused

Muid küsimusi ei tõstatatud.

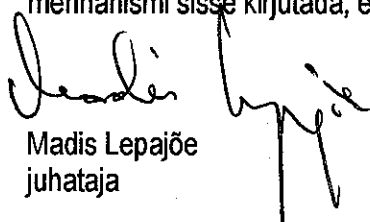
Madis Lepajõe: Täna kõiki komisjoni liikmeid ja asendusliikmeid koosolekul osalemise eest!

Madis Lepajõe
juhataja

Meelis Aunap
protokollija

**EUROOPA KOMISJONI TÖÖHÕIVE, SOTSIAALKÜSIMUSTE JA VÕRDSETE VÕIMALUSTE
PEADIREKTORAADI KOMMENTAARID INIMRESSURSI ARENDAMISE RAKENDUSKAVA 2007.
AASTA SEIREARUANDE ESIALGSELE VERSIOONILE**

1. Artikkel 67 punkt 2 alapunkt b määrus 1083/2006: rahastamise informatsioon, mis puudutab väljamakseid peab punkti i kohaselt katma muuhulgas toetuse saajate tehtud kulutusi, sealhulgas korraldusasutuse poolt saadetud maksenõuded. Näib, et punktid ii) ja iii) on aruandes juba kajastatud.
2. Artikkel 67 punkt 2 alapunkt c määrus 1083/2006: tabel seirearuande eestikeelse versiooni leheküljel 33, mis kajastab ühenduse osalust sekkumisvaldkondade lõikes näib sisaldavat väljamakseid, mitte võetud kohustusi. Palun teadmiseks võtta, et määruse 1828/2006 lisa II osa C kohaselt tuleb eraldatud ühenduse osalust kajastada iga kombinatsioonikategooria lõikes. Eraldatud vahendid on võetud kohustused. Sellest tulenevalt peaksid tabelis olema kajastatud võetud kohustused, mitte väljamakstud summad ja vastav informatsioon peab olema saadaval kõikide prioriteetse suuna 3 meetmete kohta, mille suhtes on võetud kohustusi.
3. Määruse 1828/2006 lisa XXIII (eestikeelse seirearuande tabel leheküljel 34). Palun võtta teadmiseks, et on soovitatav koguda, kus võimalik, soopõhist informatsiooni osalejate kohta kõigi lisas XXIII nimetatud indikaatorite lõikes.
4. Määruse 1081/2006 artikkel 10. Vaatamata sellele, et 2007. aastal ei olnud artikli 10 punktide a-g mõttes tegevusi, mille kohta aru anda, võib siiski osutada vajalikuks (nt kvalitatiivse analüüsi osas) kirjeldada, milliseid tegevusi on kavandatud ja/või milliseid süsteeme ellu kutsutud, et nimetatud punkte käsitleda järgmise aasta aruandes (üldjuhul on eesmärgiks kõikide teemade struktuuriline käsitlemine juba algusest peale, et tagada nende järjepidev kajastamine kõigis aruannetes).
5. Määruse 1083/2006 artikkel 11 punkt 2 ja artikkel 16. Üldmainitud põhimõtte laieneb samuti nimetatud artiklitele, st oleks abiks, kui nähakse ette järjepidevat aruandmist partnerluse ja võrdsete võimaluste lõikes.
6. Määruse 1083/2006 artikkel 67 punkt 2 alapunkt d ii). ESF-i programmide kontekstis peaks peamiste probleemide kokkuvõtte rõhutama, kus võimalik, kõiki olulisi ESF-i regulatsiooni artiklist 10 tulenevate tegevuste rakendamisel ilmnenud probleeme. Jällegi – kuigi tõenäoliselt ei ole 2007. aasta aruandes midagi raporteerida, tuleks kaaluda võimalust lisada antud teemad koheselt aruande struktuuri.
7. Määruse 1081/2006 artikkel 4 punkt 1 (kooskõllalisus ja kontsentreerimine). Asjakohase peatüki all on samuti soovitatav mainida Sotsiaalse kaitse ja kaasatuse riikliku tegevuskava, sest hetkel ilmneb seotus ainult Lissaboni protsessiga.
8. Lisaks, viidates Rahandusministeeriumi 25.06.2007 kirjale Inimressursi arendamise rakenduskava 2007-2013 kommentaaride kohta väärtustame me jätkuvalt eraldi peatüki pühendamist sotsiaalsete partnerite võimekuse tõstmise toetamisele ning ühistevõrgustele (määruse 1081/2006 artikkel 5 punkt 3), kaasa arvatud eraldatud toetus. Loomulikult on 2007. aasta rakendamist arvesse võttes arusaadav, et esimese aasta aruande jaoks puudub piisavalt teemakohast infot. Sellegipoolest tuleks vastav säte aruande struktuuri ja andmete kogumise mehhanismi sisse kirjutada, et tagada teemakohane efektiivne aruandlus.

Madis Lepajõe
juhataja